

ZARZĄDZENIE

Dnia 13 września 2023 r.

1. Na podstawie art. 80 § 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 217 z późn. zm. - dalej powoływana jako p.u.s.p.) odmówić przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w K. J. S., złożonego przez pełnomocnika wnioskodawcy E. O., z uwagi na oczywistą bezzasadność wniosku;
2. odpis zarządzenia doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy wraz z pouczeniem, że na zarządzenie to przysługuje zażalenie do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 80 § 2b p.u.s.p., jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego lub jest oczywiście bezzasadny, prezes sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia. Na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku przysługuje zażalenie do sądu dyscyplinarnego właściwego do rozpoznania wniosku.

Na kanwie niniejszej sprawy szczególnego uwypuklenia wymaga, iż w postępowaniu delibacyjnym sąd dyscyplinarny orzeka zasadniczo na podstawie wniosku i dowodów załączonych przez wnioskodawcę, bowiem to „rzeczą oskarżyciela, a nie sądu jest formułowanie oraz wykazywanie przesłanek uzasadniających zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, toteż oskarżyciela - a nie sąd dyscyplinarny – obciąża powinność gromadzenia i prowadzenia wszystkich niezbędnych w sprawie dowodów, uzasadniających w pełni podejrzenie popełnienia przez sędziego przestępstwa” (zob. postanowienie

Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2003 roku, SNO 29/03, Lex nr 470220; uchwała SN z dnia 24 października 2014 roku, SNO 43/14, Lex nr 1544217). W sytuacji natomiast, gdy nie dołączono do wniosku jakichkolwiek dowodów bądź przedłożone dowody nie wykazują żadnego widocznego związku z treścią zarzutu formułowanego wobec osoby objętej wnioskiem, wówczas żądanie wnioskodawcy uznać należy za bezzasadne w stopniu oczywistym. Oczywista bezzasadność wniosku zachodzić będzie również w sytuacji, gdy po jego lekturze, bez konieczności uzyskiwania i zapoznawania się z dowodami można stwierdzić, że immunitet nie powinien zostać uchylony.

Analiza treści wniosku oraz przedłożonego wraz z powyższym materiału dowodowego prowadzi do uznania, iż zawarta w nim argumentacja jest oczywiście bezzasadna z punktu widzenia przesłanek określonych art. 80 § 2c p.u.s.p. Mając natomiast na uwadze stwierdzony po lekturze wniosku brak jakichkolwiek podstaw do uchylenia immunitetu formalnego oraz nieprzedstawienie przez wnioskodawcę jakichkolwiek dowodów uprawniających do uznania za bezzasadny w stopniu oczywistym i zarządzić, jak na wstępie.

[M. T.]

[ał]